AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26827
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicit. Quia ecce uenerunt s̄ animā meā.
irruerūt sup me fortes. Non utrumq;
tūsandū ē abbis fortib̄. Diligenter insi
nuandū ē q̄ s̄ fortes insurgentes. fortes.
sup quos. n̄ sup infirmos. sup inualidos.
sup n̄ fortes. Et laudant tam infirmi.
et dāpnantur fortes. si intelligantur
q̄ sint fortes. Primo ipsum diabolū dīs
fortē dicit. Nemo intēt potest intrare in
domū fortis et uasa eī diripere. n̄ p̄us alli
gauerit fortē. Alligauerunt ḡ fortē uinculis
dnationis suē. et uasa eī arripuerunt. ac
uasa sua fecerunt. Tantum omnis iniq̄ uasa
diaboli. q̄ credentes facti s̄ uasa xpi. q̄b̄
apls dicit. Fuistis enī aliquando tenebre
nunc autē lux in dnō. q̄ notas fecit dilī
cias suas in uasa mīa. Possunt ḡ isti for
tes intelligi. S; s̄ et in hominib̄ q̄dā for
tes reprehensibili et dampnabili fortitu
dine. q̄ p̄sumunt quidē. s; de tēporali fe
licitate. Non uob̄ uidetur fuisse fortis
diues iste q̄ nunc ex eiugio recitatū ē.
Qm̄ successit ei regio in opulentia fructu
ū. p̄turbatus ciliū retributionis inuenit.
ut destructis uetūb̄ apothecis. nouas cōstru
ere ampliores. easq; complens animē suē
dicit. Habes multa bona anima. epulare.
iocundare. satiare. Quale fortē uides.
Ecce hō qui n̄ posuit dīm adiutorē suū. s;
sperauit in multitudine diuitiarū suarū.
Videtur quā fortis sit. Et p̄ualuit in uani
tate sua. Sunt et alii fortes n̄ de diuitiis
n̄ de uiribus corporis. n̄ de aliqua intēpo
re p̄cellentia potentia dignitatis. s; p̄su
mūt de iustitia sua. Ceteri fortū cauendū
metuendū. aūsandū. n̄ imitandū. p̄su
mūtū in q̄m n̄ de corpore. n̄ de opib̄. n̄ de
gnē. n̄ de honorib̄. omnia enī ista q̄s n̄
uideat temporalia. fluxa. caduca. uo
latica. s; p̄sumentū de iustitia sua. Talis
fortitudo impediunt iudeos. ne p̄ foram
acus intrarent. Cum enī de se p̄sumerent.
q̄ diuisti erant. et tamquā sani sibi uide
rentur: medicinā recusauerunt. et ipsū
medicū necauerunt. Tales ḡ fortes n̄ in
firmos. n̄ uenit uocare qui dicit. Non ē op̄
sanis medicus. s; male habentib̄. Non ueni
uocare iustos. s; peccatores in penitentiā.
Istis erant fortes q̄ insultabant discipulis xpi.
q̄a magister eōr. ad infirmos intrabat.
et cōuiuabatur cū infirmis. Quare inq̄
unt magister uē. cū publicanis et pec
catoribus manducat. O fortes. quib̄ op̄
medicō n̄ ē. Fortitudo ista. n̄ ē sanitatis
s; insanie. Nam et frenetici nichil fortē.
Valentiores s̄ sani. s; quanto maiores u
res. tanto mors uicinior: Aūtat ḡ d̄s ab
imitatione nrā fortes istos. Timēdū ē enī.
ne eos unūquisq; uelit imitari. Doctorum
humilitatis participes nrē infirmitatis.
donans participationē suē diuinitatis.
ad hoc descendens ut uiā doceret et uia
fieret. maxime suā humilitatē nob̄ cō
mēdare dignatus ē. et ideo a seruo baptis
mi n̄ dedignatus ē. ut nos doceret cōfiteri
peccata nrā. et infirmari ut fortes simus.
habē potū apli uocē dicentis. Quando
infirmor: tunc potens sum. Quomō ḡ
nolunt ēē fortes. Isti autē qui fortes ēē uo
luerunt. i. q̄ de sua uirtute p̄sumere uo
luerūt tamquā iusti. offenderunt in lapi
de offensionis. et bed̄ ceciderunt. et agn̄. et q̄a
uelut bedū occiderunt. ab agno redi
mi n̄ meruerunt. Ipsi s̄ ḡ fortes q̄ irrue
runt sup xpm. commēdantes iustitiā
suā. Audite fortes istos. Cū q̄dā uero so
lumīte dicerent missi ab eis ad app̄hendē
dū ihm et n̄ auderent app̄hendere q̄a